

CRNA GORA
OPŠTINA BUDVA
Trg Sunca 3, tel./fax.033/453-307, tel.033/451-098

GLAVNI ADMINISTRATOR

Broj: УП.11/92-042/20-35/2
Budva, 30.03.2020. godine

Glavni administrator Opštine Budva, rješavajući u postupku povodom žalbe Jasmine Todorović iz Šapca, koju zastupa punomoćnik-advokat Ivan Todorović iz Beograda, i Slobodana Todorovića iz Beograda, izjavljene protiv Rješenja Sekretarijata za komunalno stambene poslove, br. 07-U-499/19 od 03.02.2020. godine, na osnovu člana 120. Statuta Opštine Budva („Službeni list CG-opštinski propisi“, br. 2/19), člana 77. Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni list RCG“ br. 42/03, 28/04, 75/05, 13/06 i „Službeni list Crne Gore“ br. 3/10, 38/12, 02/18), člana 128., stav 1 i 126., stav 7 Zakona o upravnom postupku („Službeni list Crne Gore“ br. 56/14, 20/15, 40/16, 37/17), d o n o s i:

R J E Š E N J E

PONIŠTAVA SE Rješenje Sekretarijata za komunalno stambene poslove, br. 07-U-499/19 od 03.02.2020. godine, i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Ožalbenim Rješenjem Sekretarijata za komunalno stambene poslove, br. 07-U-499/19 od 03.02.2020. godine, naloženo je Slobodanu Todoroviću iz Beograda i Jasmini Todorović iz Šapca, koju zastupa punomoćnik-advokat Ivan Todorović iz Beograda, da isprazne od lica i stvari stan označe PD 19, površine 39 m², P3, objekat 1 u Petrovcu, (katastarska parcela 212/2, KO Petrovac), u roku od 15 dana od dana prijema Rješenja, pod prijetnjom prinudnog administrativnog izvršenja.

Protiv navedenog Rješenja žalilac Slobodan Todorović iz Beograda lično, i Jasmina Todorović preko punomoćnika-advokata Ivana Todorovića iz Beograda su izjavili žalbu zbog: bitnih povreda odredaba upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da Glavni administrator isto preinači, tako što će odbiti zahtjev predлагаča, ili da isto poništi i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

U žalbi navode da je ožalbenim Rješenjem povrijeđeno ustavno pravo Države Crne Gore na imovinu stranke Slobodana Todorovića iz Beograda, kao i pravo na imovinu iz člana 1. Protokola uz Konvenciju o ljudskim pravima i osnovnim slobodama od 20.03.1952. godine, a koja Konvencija se primjenjuje i na Državu Crnu Goru, i to kao

primarni međunarodni izvor prava. U članu 1., stavu 1 navedenog Protokola decidno stoji da svako fizičko i pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu, i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava. Ožalbenim Rješenjem povrijeđena je i Konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, i to član 6., navedene Konvencije koji se odnosi na pravo na pravično suđenje. I u smislu Ustava Države Crne Gore koji garantuje kao i Protokol pravo na imovinu, a koji je povrijeđen ožalbenim Rješenjem na štetu Slobodana Todorovića, izvršena je gruba povreda člana 636. Zakona o obligacionim odnosima Države Crne Gore („Službeni list CG“, br. 47/08, 04/11 i 22/17). Prvi stav navedenog člana glasi: ako se neko useli u posebne ili zajedničke djelove stambene zgrade bez pravnog osnova, ili ako taj osnov prestane, svako lice koje ima pravni interes može kod organa lokalne uprave da zahtjeva njegovo iseljenje. Drugi stav glasi: postupak iseljenja je hitan. Prvostepeni organ je pogrešno protumačio stav 1 navedenog člana. Slobodan Todorović se nije uselio ni u kakve posebne ili zajedničke djelove stambene zgrade bez pravnog osnova. Isti ima pravni osnov za neprekidno korišćenje predmetnog stana. Zbog toga je počinjena gruba povreda materijalnog prava, odnosno člana 636. Zakona o obligacionim odnosima. Pravni osnov za korišćenje predmetnog stana je tokom trajanja postupka dostavljen, i sastavni je dio prvostepenih spisa, o čemu je samostalni savjetnik na trećoj strani, u četvrtoj alineji konstatovao sledeće: da je spisima priključen sporazum, bračni ugovor od 09.05.2017. godine, kojim je Jasmina Todorović priznala, i prenosi Slobodanu Todoroviću pravo svojine na opisanom stanu. Bitna povreda odredaba upravnog postupka se ogleda u sledećem: osim obične konstatacije, nema pravne ocjene tog dokaza u obrazloženju ožalbenog Rješenja. Po odredbama Zakona o upravnom postupku prvostepeni organ mora da vrši ocjenu svakog dokaza pojedinačno, i svih zajedno, i da obrazloži zašto neki dokaz prihvata, a neki ne, da bi mogao zakonito donijeti odluku. Prvostepeni organ čak ni ne navodi da je u pitanju sporazum, bračni ugovor, u vidu notarskog zapisa sačinjenog u Budvi, kod Notara Branke Vuksanović. Dalje, navodi da je slučajni propust u obrazloženju ožalbenog Rješenja na strani tri, u alineji četiri, da se ne navodi da je riječ o notarskom zapisu sa poslovnom oznakom UZZ, br. 452/2017 od 19.05.2017. godine, i pečatom Notara Branke Vuksanović, na čijem je pečatu i oznaka Države Crne Gore. Zbog navedenog je slučajno ispalo da onaj koji odlučuje o žalbi, i čita obrazloženje, može da se navede na pogrešan utisak da je riječ o bračnom ugovoru kao privatnoj ispravi stranaka, i pritom neovjerenoj, a nije, već je u pitanju javna isprava. U navedenom notarskom zapisu, odnosno ugovoru, na prvoj strani označeno je da je riječ o bračnoj tekovini, a zatim na drugoj strani pod tačkom 1, člana 1., stoji da je Slobodan Todorović vlasnik na predmetnom stanu, a po osnovu sticanja za vrijeme trajanja bračne zajednice. Po Zakonu o notarima, a i po članu 89. Zakona o državnom premjeru i katastru nepokretnosti notarski zapis je javna isprava na osnovu koje se vrši uknjižba, a ne privatna isprava. Po Zakonu o notarima Crne Gore notar je lice koje samostalno obavlja javnu službu povjerenu mu od strane Države Crne Gore. Notar je ovlašćen i da sačini odgovarajući notarski akt u propisanoj formi, koji predstavlja pravni osnov za nastanak, pored ostalih prava, i prava svojine. Notar je lice koje vrši notarsku službu kao javnu službu, profesionalno, i kao isključivo zanimanje, a u skladu sa Zakonom o notarima („Službeni list RCG“ broj 68/2005 i 49/2008). Po članu 5. Zakona o notarima notarski akt je vjerodostojna, odnosno izvršna isprava, u slučajevima predviđenim Zakonom. Predmetni notarski zapis sadrži potpis notara, pečat i štambilj notara, i sve što je potrebno, i nužno po Zakonu o notarima. Zakonom o notarima propisano je i da se u formi notarskog zapisa sačinjava i bračni ugovor, i ugovor o imovinskim odnosima između bračnih drugova. Upravo suprotno od izreke ožalbenog Rješenja, i obrazloženja koje je u tom dijelu nejasno, nerazumljivo i protivrječno, predmetni notarski zapis je pravni osnov da Slobodan Todorović koristi predmetni stan. Navedeni pravni osnov nije prestao da postoji. O navedenom notarskom zapisu se izjašnjavala i stranka na raspravi, u svom iskazu, i

pravno je nejasno zašto taj iskaz koji se odnosi na notarski zapis prvostepeni organ nije cijenio. Član 636., stav 1 ZOO Crne Gore ne govori o knjižnom vlasniku, a prvostepeni organ je ovakvim odlučivanjem i obrazloženjem prekoračio zakonske granice nadležnosti, i zakonska ovlašćenja upravnih organa. U obrazloženju ožalbenog Rješenja se navodi da je u pitanju sudski postupak, jer prvostepeni organ uzima za odlučujuću činjenicu za iseljenje činjenicu ko je upisan kao knjižni vlasnik. Prvostepeni organ se u ožalbenom Rješenju, odnosno njegovom obrazloženju izjasnio kao da je riječ o tužbi vlasnika za predaju stana, u smislu člana 112. Zakona o svojinsko pravnim odnosima („Službeni list CG“, br. 19/09). Prvostepeni organ je povrijedio Ustav Crne Gore, koji propisuje da nadležni organi odlučuju o pravima i obavezama u zakonito propisanom postupku, po odgovarajućem materijalno pravnom zakonu, a učinjena je i povreda člana 18. Zakona o upravnom postupku, odnosno odredbe koje govore o nadležnosti upravnih organa. Na četvrtoj strani obrazloženja upravni organ se poziva na član 84. Zakona o svojinsko pravnim odnosima, gdje je navedeno da je po tom članu propisano da se na osnovu pravnog posla pravo svojine na nepokretnim stvarima stiče upisom u katastar nepokretnosti, ili na drugi odgovarajući način određen zakonom. U ožalbenom Rješenju prvostepeni organ se poziva na načelni pravni stav Vrhovnog suda Crne Gore od 27.02.2015. godine, i isti je citiran, i glasi: pravo svojine na nepokretnim stvarima na osnovu punovažnog ugovora o prodaji ne može se steći ako nije izvršen upis u katastar nepokretnosti, bez obzira što su ugovorne strane izvršile obaveze iz ugovora. Iz ovakvog obrazloženja proizilazi da se prvostepeni organ protivustavno i protivzakonito bavio pitanjem svojine. Ožalbeno Rješenje je donijeto protivno članu 636., stav 1 ZOO, zato što je prvostepeni organ smatrao da je u predmetnoj upravnoj stvari najvažnije pravno pitanje koje je lice upisano kao knjižni vlasnik, i pritom je isti zanemario član 636. ZOO. U navedenom članu je propisano da, ako se neko lice useli u posebne ili zajedničke djelove stambene zgrade bez pravnog osnova, ili ako taj osnov prestane, svako lice koje ima pravni interes može kod organa lokalne uprave da zahtijeva njegovo iseljenje. Prvostepeni organ nije trebao da se bavi činjenicom ko je upisan kao knjižni vlasnik, već da li Slobodan Todorović ima pravni osnov za korišćenje predmetnog stana. Prostepeni organ se bavio sudskim poslovima. Kad se prvostepeni organ već protivustavno bavio sudskim poslovima, i pitanjem svojine na predmetnom stanu, (a kojim upravni organ ne može da se bavi osim kao prethodnim pitanjem), bio je dužan da cijeni i pravni osnov Slobodana Todorovića u vidu priloženog notarskog zapisa. Takođe je trebao da cijeni i pitanje sukoba dva pravna osnova za sticanje svojine. Predlagač je upisan kao knjižni vlasnik, ali isti nema državinu, a Slobodan Todorović je po osnovu navedenog notarskog zapisa vanknjiji vlasnik, i ima državinu više od 10 godina, na osnovu čega je stekao svojinu putem održaja, u smislu člana 53., stav 2 Zakona o svojinsko pravnim odnosima Crne Gore, obzirom da je isti savjesni i zakoniti držalac predmetnog stana. O tome je trebao da raspravlja i odlučuje upravni organ pod uslovom da je riječ o prethodnom pitanju. Ali upravni organ nije rješavao svojinu kao prethodno pitanje, jer o tome nije ništa navedeno u obrazloženju ožalbenog Rješenja. Prvostepeni organ je pogrešno protumačio stav 1, člana 636. ZOO. Navedeni član ne propisuje da, ako je neko lice knjižni vlasnik da može da traži iseljenje, već to može i lice koje ima pravni osnov za korišćenje predmetnog stana. U skladu sa prethodno navedenim, iseljenjem Slobodana Todorovića prekršen je i član 6. EKLJP, i Protokol EKLJP član 1, stav 1 o zaštiti imovine, a postupljeno je i protivno opštim načelima mađunarodnog prava. Dostavlja i pravosnažnu i izvršnu Presudu Prvog osnovnog suda u Beogradu, u fotokopiji, a po potrebi dostaviće i u ovjerenoj kopiji, br. P. 590/19 od 05.03.2019. godine, po kojoj je Slobodan Todorović vlasnik predmetnog stana PD 19, površine 39 m², koji se nalazi u objektu 1, na katastarskoj parceli 212, KO Petrovac. Navedena Presuda je pravosnažna i izvršna, i u istoj je navedeno da je Slobodan Todorović vlasnik po punovažnom sporazumu o diobi zajedničke imovine još od 2010. godine. Navedena Presuda je u skladu sa prethodno navedenim notarskim zapisom UZZ., br. 452/17 od 19.05.2017. godine. Precizira da

Slobodan Todorović ima dva pravna osnova za korišćenje predmetnog stana, i to prethodno navedeni notarski zapis, i pravosnažnu i izvršnu Presudu Prvog osnovnog suda u Beogradu P. 590/19 od 05.03.2019. godine, po kojima je vlasnik 1/1 predmetnog stana još po punovažnom sporazumu o diobi zajedničke imovine iz 2010. godine. Pored postajanja ta dva pravna osnova ne može, osim ako nije u pitanju nasilje, ili vršenje nekog krivičnog djela, da se nalaže iseljenje Slobodana Todorovića iz predmetnog stana. Iz izjave stranke Slobodana Todorovića iz Zapisnika o usmenoj raspravi od 07.03.2019. godine, nesumnjivo se vidi da je Slobodan Todorović izjavio da je u stanu po punovažnom pravnom osnovu za korišćenje predmetnog stana. Dalje, navodi da je isti izjavio da je pred Upravnim sudom Crne Gore, a po njegovoj tužbi u toku upravni spor radi poništenja upisa predлагаča kao knjižnog vlasnika. Prvostepeni organ je u smislu ZUP-a Crne Gore dostavio strankama i obavlještenje ispitnog postupka, broj: 07-U-499/19 od 04.07.2019. godine. U navedenom obavlještenju je stajalo da je za prvostepeni organ najznačajnije da postoji sukob dva pravna osnova za svojinu, tj., da nije jasno ko je vlasnik predmetnog stana, te da treba prekinuti postupak do odluke Upravnog suda. Nakon toga prvostepeni organ, suprotno obavlještenju o rezultatima ispitnog postupka od 04.07.2019. godine, prethodno navedenom notarskom zapisu, i izjavama stranaka mijenja odluku bez ikakvog pravnog ili zakonskog razloga. Ako je za prvostepeni organ bilo bitno ko je vlasnik, onda je svakako trebalo prekinuti postupak. U smislu člana 636. ZOO nije značajno ko je vlasnik predmetnog stana, odnosno ko je upisan u katastru nepokretnosti kao vlasnik, već da li lice koje se u njemu nalazi ima pravni osnov za korišćenje stana. Prvostepeni organ suprotno izvještaju o rezultatima ispitnog postupka da se sačeka odluka Upravnog suda Crne Gore, na strani 4 obrazloženja u predzadnjem pasusu ističe: što se tiče spora koji je Slobodan Todorović pokrenuo pred Upravnim sudom Crne Gore U., br. 3581/2018, isti ne može uticati na pravosnažnu sudsку odluku, jer se ne vodi svojinski spor, već spor povodom Rješenja Ministarstva finansija vezano za upis vlasnika po pravosnažnoj Presudi. Navedeni postupak je pokrenuo Slobodan Todorović, a ne Jasmina Todorović, i barem je prema njemu trebalo prekinuti postupak do odluke Upravnog suda. Takvo obrazloženje ožalbenog Rješenja je zahvaćeno apsolutno bitnom povredom, jer je isto nerazumljivo, nejasno i protivrječno, kako ostalim razlozima obrazloženja, tako i izreci. Ako se upravni organ u predmetnoj upravnoj stvari bavi pitanjem svojine, a što je protivustavno i protivzakonito, on je to radio samo u obrazloženju ožalbenog Rješenja, a ne i u prvostepenom postupku, niti su se dokazi izvodili po pitanju svojine, zbog čega postoji apsolutno bitna povreda pravila postupka, i zbog čega je nepotpuno i netačno utvrđeno činjenično stanje. Postavlja pitanje šta ako Upravni sud ipak odluči u sporu pune jurisdikcije da eventualno preinači drugostepeno rješenje, a ovo obzirom da je spor u toku, i da je logično i moguće da bude odlučeno da se briše u katastru nepokretnosti predлагаč kao knjižni vlasnik, i upiše Slobodan Todorović kao knjižni vlasnik po osnovu notarskog zapisu, a kakva je situacija postojala prije upisa predлагаča, pošto je Slobodan Todorović bio upisan kao knjižni vlasnik. Takođe, ukazuje da je moguće i da Upravni sud ne prihvati presuđenje u navedenom sporu, zbog čega može da se desi da se poništi drugostepeno Rješenje, i da se u eventualnom ponovljenom postupku ponovo upiše Slobodan Todorović kao knjižni vlasnik, a ako se to ne desi, onda je prvostepeni organ za upis knjižnih prava dužan da poštuje pravni stav Upravnog suda, shosno Zakonu o upravnim sporovima Crne Gore. Pravno je neshvatljiv dio obrazloženja na četvrtoj, predzadnjoj stranici, u zadnjem pasusu, gdje prvostepeni organ citira doslovce član 636. ZOO. Nakon tog citiranja navedena je rečenica koja glasi: to je iz priloženih dokaza utvrđeno da je Slobodanu Todoroviću i Jasmini Todorović prestao pravni osnov korišćenja predmetnog stana, te imenovani u ostavljenom roku moraju isti oslobođiti od lica i stvari. Kako je moguće da se napiše ovakva rečenica, ako nije u pitanju iznenadno pravno nasilje, ili vršenje krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja, ili nesavjesnog vršenja službene dužnosti odgovornih lica u predmetnoj upravnoj stvari. U vezi sa prethodno navedenim dalje navodi

da je u pitanju neki iznenadni pritisak kojem se prvostepeni organ nije mogao suprotstaviti, ili se radi o tome da je advokat predлагаča crnogorski državljanin advokat Joko Tripković iz Budve, koji je nekada bio punomoćnik Jasmini Todorović u parnici koja je vođena pred Osnovnim sudom u Kotoru, dok su stranke protivnici predлагаča državljeni Srbije bez advokata koji je crnogorski državljanin. Postavlja pitanje kako je samostalna savjetnica Dubravka Radunović koja je donijela prvostepeno Rješenje, i koja je time krivično i imovinski odgovorna, mogla da potpiše Rješenje sa obrazloženjem iz kojeg proizilazi da se iz priloženih dokaza utvrđuje da Slobodanu Todoroviću i Jasmini Todorović prestao pravni osnov za korišćenje predmetnog stana. Ovo sa razloga što prvo: Presuda Osnovnog suda u Kotoru glasi na predлагаča I Jasminu Todorović, a ne Slobodana Todorovića. Drugo: Slobodan Todorović je u predmetnom stanu još od 2010. godine, na osnovu punovažnog pravnog osnova, i notarskog zapisa koji je prethodno naveden, a koji u ožalbenom Rješenju nije posebno obrazložen. Jasmina Todorović je izjavila pred prvostepenim organom da se iselila iz predmetnog stana nakon pravosnažnosti navedene Presude, te je nepotrebno njeno iseljenje, i stvaranje troškova. Navedena Presuda se ne odnosi na Slobodana Todorovića, jer je njome samo utvrđeno da je predлагаč kao tužilac vlasnik samo u odnosu na tuženu Jasminu Todorović, a ne i Slobodana Todorovića, jer isti nije bio tuženi. UKAZUJE DA JE TO SAMO POKUŠAJ, ZA SADA USPIO SAMO KOD PRVOSTEPENOG ORGANA DA SE ZLOUPOTREBI TAJ PRVOSTEPENI ORGAN ZBOG TOGA ŠTO JE ADVOKAT KOJI JE ZASTUPAO PREDLAGAČA U PARNICI PROPUSTIO DA TRAŽI KLAUZULU DA SE JASMINA TODOROVIĆ ISELI PO PRAVOSNAŽNOJ PRESUDI SA SVIM LICIMA I STVARIMA. Od značaja su dvije stvari: prva, da je u ovom predmetu advokat prethodno bio Đekić iz Herceg Novog, koji je promijenjen, i umjesto njega je predлагаč za advokata izabrao Joka Tripkovića. Samostalna savjetnica Dubravka Radunović je otvoreno na raspravi rekla da je njena najbolja drugarica supruga advokata Joka Tripkovića, a što je ona izjavila dok u predmetnoj upravnoj stvari još nije bilo nikakvog pritiska, i zbog čega je u svom obavještenju o rezultatima ispitnog postupka predlagala prekid postupka, nakon čega donosi nezakonito ožalbeno Rješenje.

Nakon razmatranja ožalbenog Rješenja, navoda žalbe i spisa predmeta, ovaj organ nalazi da je žalba osnovana, sa sledećih razloga:

Naime, osnovan je žalbeni navod da obrazloženje ožalbenog Rješenja ne sadrži pravnu ocjenu dokaza, bračnog ugovora UZZ. br. 452/2017 od 19.05.2017. godine. Preciznije, prvostepeni organ je u obrazloženju ožalbenog Rješenja naveo da su Jasmina Todorović i Slobodan Todorović zaključili bračni ugovor od 19.05.2017. godine, kojim Jasmina Todorović priznaje, i prenosi Slobodanu Todoroviću pravo svojine na predmetnoj nepokretnosti. Naveo je i da se stranka Slobodan Todorović dana 20.07.2018. godine, izjasnio da je vanknjižni vlasnik predmetnog stana, i da je u državini istog od 2010. godine, po osnovu prethodno navedenog bračnog ugovora, te da je dana 07.03.2019. godine, punomoćnik Miroslava Pavlovića, advokat Joko Tripković izjavio da su Jasmina Todorović i Slobodan Todorović zaključili prethodno navedeni bračni ugovor znajući da je donijeta Presuda P., br. 587/16/11 od 15.11.2016. godine, kojom se utvrđuje da je Miroslav Pavlović u odnosu na prethodno navedena lica vlasnik predmetnog stana, a što se vidi iz LN i ugovora. Međutim, u predmetnoj upravnoj stvari činjenično stanje koje je prvostepeni organ utvrdio predstavlja podlogu (utvrđene činjenice) na osnovu kojih je primijenio materijalno pravni propis, a kao osnov za primjenu materijalnog prava koje proizilazi iz ožalbenog Rješenja su poslužile činjenice i okolnosti koje je organ utvrdio na osnovu dokaza koji su izvedeni. Nesporno je da je u toku postupka kao dokaz izведен prethodno navedeni notarski propis, bračni ugovor UZZ. br. 452/2017 od 19.05.2017. godine. Međutim, prvostepeni organ nije naveo koji su to razlozi koji su ga opredijelili da navedeni bračni ugovor ne cijeni kao pravni osnov za korišćenje predmetnog stana od strane Jasmine Todorović i Slobodana Todorovića, što istovremeno podrazumijeva da je u

predmetnoj upravnoj stvari činjenično stanje nepotpuno utvrđeno. Ovo posebno sa razloga što u situaciji kada o jednoj činjenici koja se dokazuje postoje različiti, kontradiktorni dokazi, mora se obrazložiti zašto je prihvaćen određeni dokaz, a drugi nije, i kojim razlozima se organ rukovodio prilikom donošenja takvog zaključka. A, takođe, i sa razloga što je članom 12. Zakona o upravnom postupku propisano da ovlašćeno službeno lice utvrđuje slobodnom ocjenom koje će činjenice i okolnosti uzeti kao dokazane, na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza pojedinačno, i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cijelokupnog upravnog postupka. Pritom, službeno lice može da ne prihvati vjerodostojnost ili dokaznu snagu pojedinih dokaza, ali je uvijek dužno da u obrazloženju rješenja iznese razloge zbog čega ih nije prihvatio.

Pored navedenog, prvostepeni organ u ožalbenom Rješenju nije razjasnio ni spornu činjenicu da li se Jasmina Todorović iselila iz predmetnog stana, odnosno nije naveo kojim se razlozima rukovodio kada je uzeo kao utvrđenu činjenicu da ista koristi predmetni stan, a što su i ona i Slobodan Todorović u toku postupka osporavali, kao i punomoćnik Jasmine Todorović advokat Ivan Todorović iz Beograda, tvrdeći da se ista iselila iz predmetnog stana.

Prethodno navedeno podrazumijeva da je osnovan žalbeni navod da je u predmetnoj upravnoj stvari činjenično stanje nepotpuno utvrđeno, zbog čega je prvostepeni organ dužan da u ponovnom postupku otkloni prethodno navedene nepravilnosti, i donese novo, na zakonu zasnovano Rješenje.

U skladu sa naprijed izloženim, a na osnovu člana 126., stav 7 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore" br. 56/14, 20/15, 40/16, 37/17), odlučeno je kao u izreci.

PRAVNA POUKA: protiv ovog Rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, pred Upravnim sudom Crne Gore, u roku od 20 dana od dana dostavljanja istog.

Glavni administrator
Danica Kovačević